

תאריך חתימת המסמך : 27.10.2025

המבקשים:

1. כרמיה (קוסטנביוס) טכסטיל בע"מ ח.פ. 513561985
 2. בנימין קסטנביוס ת.ז. 200461960
 3. קסטנביוס שרה ת.ז. 050935758
- כולם ע"י ב"כ עוה"ד א.פרייברג
מרח' אבא הלל 7 רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983

המשיב:

עואד סעיד דרכון מס' 962506606
כפר עורתא (תושב הרשות הפלסטינית)
ע"י ב"כ עוה"ד מ. רוט (מ.ר. 13359) /או
דוידוביץ-מזרחי /או ל. גרינברג /או י. רוט /או
ז. וכנר /או ש.סטאר /או מ. חורש
מרחוב מוטה גור 9 פתח תקווה
טל: 03-5788780 פקס: 03-5788784
מייל: misardrot@gmail.com

תגובה לבקשה לעיכוב ביצוע

1. המשיב מתנגד לעיכוב ביצוע של פסק הדין.
2. חיובי פסק הדין עומדים נכון להיום על כמיליון ₪.
3. המשיב, נפגע קשות בתאונת עבודה מ 11/08/2020 שעה שידו נקטעה בשל רשלנות של המבקשים, המשיב נכה בשיעור 100%, לא עובד מאז התאונה וזאת בשל רשלנות קשה ופושעת של המבקשים כפי שעולה מפסק דינו של בית המשפט קמא.
4. ביהמ"ש קמא קבע ממצאים עובדתיים, לאחר שהתרשם באופן ישיר מהעדויות ומהראיות שבפניו.
5. המבקשים לא שילמו את חיובי פסק הדין לתובע. על אף שהתחייבו לעשות כן ועשו לאורך כל הדרך אין סוף פעולות לא ראויות כדי לסקל את ההליך.
ומן הכלל אל הפרט:

ע"פ הפסיקה אין מקום לעיכוב ביצוע פסק הדין/המבקשת לא עמדה בתנאי הפסיקה:

6. הלכה פסוקה היא שלא מעכבים פסק דין המורה על חיוב כספי, זאת להבדיל מפסק דין המורה על סעד הצהרתי כגון: צו עשה, צו לא תעשה, שיש בהם כדי לגרום לנזק בלתי הפיך, בו לא ניתן להשיב המצב לקדמותו, במקרה שהערעור יתקבל.
7. "ככלל על החייב בפסק דין לבצע את תשלום במלואו גם אם הגיש ערעור על פסק הדין. עיכוב הביצוע הינו בבחינת חריג, כאשר הוכח בפועל קיומו של נזק בלתי הפיך למבקש וטובים סיכויי בערעור" (בש"א (ארצי) 493/03 א.ג. ויסטה מלונות ותיירות בע"מ – ג'נדר קומר).
8. על פי ההלכה, עיכוב ביצוע פס"ד הינו חריג, ועל העותרים לו מוטל נטל כבד להראות כי סיכויי הערעור גבוהים, וכי ביצועו המיידי של פסק-הדין יהיה כרוך בנזק בלתי הפיך.
9. **כאשר עיכוב ביצוע של פסק דין לתשלום כספי אינו בגדר אותם עניינים בבחינת חריג לחריג.**

10. תנאי מוקדם הוא קיומה של תשתית עובדתית מוצקה ואמינה ומקפת באשר לאופיים לטיבם ולמידתם של הנזקים העלולים להיגרם למבקשת, תשתית שלא הוצגה בבקשה.
11. המבקשים לא הניחו כל תשתית עובדתית מוצקה כנדרש ואף לא עשו כל מאמץ להניח תשתית כזאת. למעשה תנאי מוקדם זה נעלם מבקשתם ועל כן דין הבקשה להידחות על הסף.

סיכויי הערעור:

12. סיכויי הערעור אפסיים.
13. עיקרו של הערעור הינו עובדתי ולא משפטי.
14. ביהמ"ש קמא נימק את קביעותיו העובדתיות, וזאת לאחר שהתרשם ארוכות מעדותו של התובע.
15. ביהמ"ש קמא אף התרשם כי עדותו של התובע 2 אינה אמינה וזאת בלשון המעטה.
- כך למשל בעמ' 3 סע' 18 לפס"ד:
" ככל שדרושה הכרעה, העדפתי את עדותו של התובע על פני עדותו של התובע, שניסה ללא הצלחה להרחיק את עצמו מהאחריות לתאונה, ועדותו הייתה שזורה סתירות ותמיהות (ראו פירוט בדיון בנושא האחריות האישית)...".
- עמ' 7 סע' 34 לפס"ד :
" העדות הייתה עקבית, סדורה ועמדה במבחן החקירה הנגדית (ראו למשל: עמ' 18 ש' 5 ואילך, עמ' 19 ש' 38 – עמ' 20 ש' 2). לעומת זאת, עדותו של התובע כללה גרסה מתפתחת, רצופה סתירות ותהיות, תוך שהוא נמנע מלהביא עדים או ראיות שעשויים היו לתמוך בעדותו...".
- עמ' 9 סע' 43 לפס"ד:
- " עדותו של התובע, שניסה להרחיק את עצמו מהקשר שלו לנתבעת, לא הייתה מהימנה..."
16. עדותו של התובע 2, היתה מלאה בסתירות כמו גם שינוי חזית כדי להרחיק עצמו מהאחריות.
17. ביהמ"ש קמא בחר להאמין למשיב שעדותו היתה סדורה אוטנטית ואמינה.
18. הנתבע 2 לא הביא בדל ראיה שמנתקת אותו מהמפעל כפי שמפורט בהרחבה בפס"ד.
19. עוד יש לציין כי המבקשים הגישו בקשה לצירוף "ראיה חדשה" על כך יגיב המשיב על קצה המזלג כי אין מדובר כלל בראיה חדשה, במסגרת תצהיר תשובות לשאלון, המשיב הצהיר כי כבר תאונה בשנת 2014 ונקבעה לו נכות, זאת ועוד, בידי המבקשים היה מצוי וס"ר למעלה מ- 5 שנים!!! והיה עליהם לעשות בו שימוש ולהעתיק את תיקו הרפואי וכן את תיק המל"ל ולברר על התאונה הקודמת.
20. זאת ועוד, המבקשים הם אלו שנתבעו בגין התאונה מ- 2014 ולפיכך ידעו גם ידעו עליה.
21. עוד יש לציין בהקשר זה כי בניגוד לאמור בבקשת המבקשים, אין מדובר באותו מכונה אלא במכונה שונה לחלוטין וגם בעניין זה הובאו ראיות.
22. יתירה מכך, כבר ב- 2014 המבקשים התרשלו ולא עשו דבר וחצי דבר על מנת שמקרה כזה יחזור(ואף שילמו פיצוי למשיב בגין כך), כך שהראיה החדשה פועלת לרעתם.

23. קביעותיו העובדתיות של ביהמ"ש מבוססות ומעוגנות היטב מהתרשמותו ומניתוח העדויות שעמדו בפניו.

24. אין כל רלבנטיות לראיה החדשה גם אם תתקבל.

25. גם בעניין בסיס השכר בית המשפט, לא זו בלבד שהסתמך על עובדות אלא אף כיפח את המשיב למרות שהוכח בעליל שהמבקשים הפיקו תלושי שכר נמוכים בהרבה ממה ששולם למשיב בפועל.

26. הלכה ידועה היא כי ביהמ"ש של הערעור אינו מתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו ע"י ביהמ"ש קמא.

27. ערעור המשיבים כל כולו ערעור עובדתי.

28. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט גובראן בס' 6 לפס"ד בע"פ 2860/08 אבו סריס נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 28.7.10):

"עיקרן של טענות המערער המועלות במסגרת ערעור זה, הינן השגות רבות ומגוונות על ממצאי עובדה ומהימנות שקבע בית המשפט המחוזי. כידוע, אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בקביעת הממצאים העובדתיים וממצאי מהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם מוצאת ערכאת הערעור כי המסכת העובדתית אשר נקבעה על ידי הערכאה הדיונית אינה מתקבלת על הדעת ואינה מתיישבת עם חומר הראיות (ע"פ 2694/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פס" 6 לפסק הדין (, 23.6.2010) ע"פ 6020/07 גואטה נ' מדינת ישראל, פס" 25 לפסק דינה של השופטת ארבל (, 30.11.2009); ע"פ 3914/05 אלחרר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 לפסק הדין (, 10.11.2008); ע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 918, 924 (2001); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769, 780 (1999); ע"פ 190/82 מרקוס נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(1) 225, 234 (1983) ראו גם מרדכי קרמניצר "קריטריונים לקביעת ממצאים עובדתיים והתערבות ערכאת ערעור בממצאים המתייחסים למהימנות של עדים" הפרקליט לה 407 (תשמ"ד)).

עוד יפים לענין זה דברים שנאמרו בע"פ 4629/09 פלוני נ' מדינת ישראל (, 18.11.2009):

"כידוע, לערכאה הדיונית, אשר בידה הופקדה מלאכת ההתרשמות מהעדים, משפת גופם, מהתנהגותם ומאופן מסירת עדותם, יתרון ברור על ערכאת הערעור, אשר הכלים העומדים לרשותה מוגבלים הם ... נוכח דברים אלו חוזר בית משפט זה פעמים רבות על ההלכה שלפיה ברגיל לא נוהגת ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית. הלכה זו תקפה ביתר שאת במקרים בהם העובדות נקבעו על יסוד התרשמות ישירה מן העדים ... ברי כי במקרים אלו המשקל הרב שיש להתרשמותה הבלתי-אמצעית של הערכאה הדיונית מהעדים וליכולתה לתור באופן ישיר אחר אותות האמת שנתגלו בעדויותיהם משפיע על היקפה המצומצם של התערבות ערכאת הערעור בממצאיה של הערכאה הדיונית, התערבות שתעשה אך במקרים חריגים ונדירים כאשר נפלה טעות של ממש במסקנותיה ובקביעותיה של הערכאה הדיונית והיא ברורה על פניהם" (ראו גם ע"פ 6395/05 אלי וקנין נ' מדינת ישראל (, 25.1.2007); ע"פ 5822/08 טרייטל נ' מדינת ישראל (, 12.3.09)).

אי יכולת גביית הכספים:

29. המבקשים לא תמכו טענותיהם בדבר אי-יכולת המשיב (טענה המוכחשת) להשיב את כספי הפיצוי היה ויתקבל הערעור, לא בראיות ולא בבדל של ראיות.

30. ההלכה הפסוקה ידועה ומחייבת, נטל הראיה להוכחת קשיים בגבייה חזרה מוטל על המבקשת והיא לא עשתה דבר כדי לנסות אפילו להרים נטל זה. בש"א 3274/05 קופ"ח נ' אסף יונסי ואח'.

31. על המבקשים היה להגיש תצהיר ו/או חקירת יכולת המפרטת את "חששה" בדבר חוסר יכולת המשיב להשיב כספי הפיצוי, ונסיבות חריגות, ודק מן הטעם שהבקשה אינה נתמכת בתצהיר, יש להורות על דחייתה.

32. לציין בעניין זה כי במקרה שיש למבקשים חשש מוצדק, אזי מצורף תצהיר לרבות דו"ח חקירה המציין את העובדות התומכות בחששה של המבקשת, דבר שלא צורף לבקשה כאן.

33. אמנם מדובר במשיב המתגורר ברשות הפלסטינית, אולם יש לו זיקות רבות לישראל:

- המשיב מנהל חלק נכבד ממרכז חייו בישראל.
- חלק גדול ממשפחתו מתגוררים בישראל ובעלי אזרחות ישראלית.
- המשיב נכנס ויוצא בדרך קבע משטחי הרשות הפלסטינית לשטחי ישראל לצורך הטיפולים הרפואיים הרבים שעובר בביתו שיבא מידי שבוע.
- יש לו חשבון בנק מסודר ודרכו הוא מקבל קצבאות ביטוח לאומי נפגעי עבודה
- הח"מ מתנהל איתו באופן קבוע דרך חשבון הבנק.
- במידה ויתקבל הערעור, המערער יוכל להטיל סנקציות על המשיב ואין חשש שלא יוכל להשיב את כספי הפיצויים.
- מדובר בעובד שעבד אצל המערערים כ- 20 שנה.

34. גם אם יתקבל הערעור למרות שסיכויי אפסיים עדיין יותר סכום גדול ומשמעותי לתשלום ולכן לחילופין בלבד מסכים הח"מ כי:

- שני שליש יועברו לידי המשיב.
- השליש הנותר בלבד יופקד בידיו הנאמנות של ב"כ המערערים בחשבון נאמנות ספציפי ו/או יופקד בקופת בית המשפט.

איזון האינטרסים :

35. מדובר בתביעה שהתנהלה כ-5 שנים, ובסופו של יום ניתן פסק דין ע"י ביהמ"ש הנכ' המורה על פיצוי למשיב.

36. סיכויי הערעור אפסיים.

37. עיכוב נוסף של סכום הפיצוי יביא לעיכוב נוסף במתן הפיצוי למשיב, שמצבו הרפואי קשה ממש, ואינו במחלוקת בין הצדדים.

38. המשיב משווע לכספי הפיצוי שנים רבות מאז התאונה יצמא לחלוטין ממעגל העבודה.

39. גם אם יתקבל הערעור שסיכויי אפסיים עדיין על המבקשים יהיה לשלם כספים משמעותיים.

סיכומו של דבר:

40. לאור האמור והמפורט יש לדחות את בקשת המבקשים לעיכוב ביצוע פסק הדין במלואה.

41. יחד עם זאת, מציע הח"מ לחילופין בלבד:

- שני שליש מכספי פסק הדין יועברו לידי המשיב.
- השליש הנותר מכספי פסק הדין יופקד בידיו הנאמנות של ב"כ המערערים בחשבון נאמנות ספציפי ו/או יופקדו בקופת בית המשפט.

42. עוד מבוקש לחייב המבקשת בהוצאות בקשה זו לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ.

מ.רוט, עו"ד
ב"כ המשיב